

MV-tuần I-chúa nhật (A)

(Is 2,1-5 / Rm 13,11-14a / Mt 24, 37-44)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

MỘT KHỞI ĐẦU MỚI ĐƯỢC CANH TÂN

Hôm nay chúng ta bước vào đầu một năm Phụng vụ mới, Chúa Nhật thứ nhất Mùa Vọng. Thời gian này không chỉ đơn thuần là một sự lặp lại, một sự chờ đợi thụ động mà chúng ta đã quá quen thuộc. Không, Giáo Hội mời gọi chúng ta một điều gì đó sâu sắc hơn nhiều: **một khởi đầu mới được canh tân**. Qua các bài đọc trong Thánh Lễ, Chúa mời gọi chúng ta thắp sáng lại đức tin, niềm hy vọng và đức mến của mình. Chúng ta hãy cùng nhau suy niệm về sự đổi mới này được trao ban cho chúng ta, qua ba điểm: một khao khát được đổi mới, một sự chờ đợi được đổi mới và một hành động được đổi mới.

1. Khao khát được đổi mới: Viễn kiến của niềm hy vọng

Lời tiên tri của Isaia, trong bài đọc thứ nhất, là một kiệt tác của niềm hy vọng. Giữa thời kỳ đầy bất ổn và chia rẽ, vị ngôn sứ đã hướng cái nhìn của mình vượt lên trên những khủng hoảng trước mắt. Ngài chiêm ngưỡng một viễn cảnh tuyệt vời: “Trong tương lai, núi Nhà Đức Chúa sẽ đứng vững trên đỉnh các non cao, và sẽ vươn mình trên các đồi. Mọi dân tộc sẽ đổ về đó.” Đó là điều gì? Đó là một giấc mơ, một khao khát cháy bỏng về tương lai: một nền hòa bình đại đồng. Các quốc gia, thay vì gây chiến với nhau, sẽ biến vũ khí thành công cụ cho sự sống: “Họ sẽ đúc gươm đao thành cuốc thành cày, rèn giáo mác nên liềm nên hái.”

Bài học cho chúng ta hôm nay thật rõ ràng. Để có thể bắt đầu lại cuộc sống, đức tin, sự dấn thân của chúng ta với một sức sống mới, chúng ta cũng cần một viễn kiến, một khao khát. Ước mơ của Thiên Chúa cho đời ta là gì? Sự bình an, sự hài hòa, sự hiệp thông mà chúng ta khao khát trong sâu thẳm cõi lòng là gì? Mùa Vọng là thời gian để thắp sáng lại khao khát ấy, để cho Chúa Thánh Thần đặt lại vào lòng chúng ta niềm hy vọng về một tương lai tươi sáng trong Chúa. Không có khao khát này, đời sống thiêng liêng của chúng ta sẽ trở thành một thói quen tẻ nhạt. Có nó, mỗi lần khởi đầu lại trở thành một cuộc phiêu lưu đầy hứa hẹn.

2. Sự chờ đợi được đổi mới: Tỉnh thức trong hành động

Tin Mừng theo thánh Matthêu trình bày cho chúng ta một khía cạnh khác của sự khởi đầu mới này: sự chờ đợi. Chúa Giêsu cảnh báo: “Trong những ngày trước nạn hồng thủy, người ta vẫn ăn uống, cưới vợ lấy chồng, mãi cho đến ngày ông Nôê vào tàu. Họ không hay biết gì cho đến khi nạn hồng thủy ập tới cuốn đi hết cả.” Họ đã mê ngủ.

Chúa Giêsu không yêu cầu chúng ta từ bỏ mọi sự để nhìn chăm chăm lên trời. Ngài yêu cầu chúng ta **canh tân sự chờ đợi của mình**. Một sự chờ đợi không thụ động, nhưng tỉnh thức. Một sự chờ đợi “thức tỉnh”.

Nhưng chúng ta đang chờ đợi điều gì?

Chúng ta chờ đợi Chúa Giêsu ngự đến **theo ba cách**:

- **Người ngự đến trong lịch sử:** Chúng ta chuẩn bị mừng kỷ niệm Người Giáng Sinh vào lễ Giáng Sinh. Đây là một cuộc ngự đến trong dịu dàng và khiêm nhường.
- **Người ngự đến trong vinh quang:** Chúng ta chờ đợi Ngày Quang Lâm của Ngài, ngày Ngài trở lại cách vinh quang vào thời sau hết. Đây là một cuộc ngự đến sẽ phán xét và đổi mới mọi sự.
- **Người ngự đến mỗi ngày:** Chúng ta chờ đợi Ngài trong Lời Chúa, trong Bí tích Thánh Thể, nơi tha nhân, nhất là người nghèo khó, trong các biến cố đời thường của chúng ta.

Bài học cho chúng ta hôm nay là một lời kêu gọi hãy thức tỉnh. Đừng để mình bị tê liệt bởi những công việc thường ngày, bởi những lo toan vật chất, bởi sự thờ ơ. Mùa Vọng là một hồi chuông báo thức thiêng liêng. Nó lay động chúng ta để chúng ta không bị bắt ngờ, để chúng ta

đón tiếp Chúa không như một tên trộm bất ngờ ập tới, nhưng như một vị hôn phu mà chúng ta hân hoan chờ đợi.

3. Hành động được đổi mới: Mặc lấy Chúa Kitô

Cuối cùng, thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Rôma đã cho chúng ta chìa khóa cụ thể cho sự khởi đầu mới này. Mơ ước và chờ đợi thôi là chưa đủ, chúng ta phải hành động. “Đã đến lúc anh em phải thức dậy, vì hiện nay ngày Thiên Chúa cứu độ chúng ta đã gần hơn trước kia chúng ta tin theo đạo. Đêm sắp tàn, ngày gần đến.”

Vị Tông Đồ khuyên nhủ chúng ta về một sự thay đổi cụ thể và ngay lập tức. Đây là một chương trình sống cho “hôm nay” của Thiên Chúa. Đó là việc **từ bỏ** những việc làm của bóng tối: “chê chén say sưa”, “chơi bời dâm dăng”, “cãi cộ ghen tương”. Đó là những thái độ khiến chúng ta khép kín trong chính mình, khiến chúng ta mê ngủ” trong tội lỗi, không sống động trong đời sống thiêng liêng.

Và điều then chốt là hãy **mặc lấy Chúa Giêsu Kitô**. Đó chính là hành động được canh tân một cách tuyệt vời nhất! Điều đó có nghĩa là gì? Đó là để cho Chúa Kitô trở thành chiếc áo choàng, là làn da thứ hai của chúng ta. Đó là để cho cách yêu thương, tha thứ, phục vụ, cầu nguyện của Ngài trở thành cách sống của chúng ta. Đó là suy nghĩ như Ngài, nói năng như Ngài, yêu thương như Ngài.

Bài học cho chúng ta hôm nay thật trực tiếp. Mùa Vọng không phải là một thời gian kỳ diệu. Đó là thời gian của sự hoán cải thực tế. Đây là “chiếc áo” của bóng tối mà Chúa mời gọi tôi cởi bỏ hôm nay? Một sự oán hờn? Một thói quen xấu? Sự lười biếng cầu nguyện? Và đây là “chiếc áo” của ánh sáng tôi có thể mặc lấy? Một sự tha thứ cần được trao ban? Một việc phục vụ cần được thực hiện? Một thời gian cầu nguyện cần được tái khám phá? Chúng ta hãy hành động, vì chính trong hành động cụ thể mà sự chờ đợi và khao khát của chúng ta được nhập thể.

Kết luận

Đây là ý nghĩa sâu xa của Mùa Vọng đang bắt đầu: **một khởi đầu mới được canh tân.**

- **Được canh tân trong khao khát** nhờ viễn kiến đầy hy vọng của ngôn sứ Isaia.
- **Được canh tân trong sự chờ đợi** nhờ sự tỉnh thức tích cực mà Tin Mừng đòi hỏi.
- **Được canh tân trong hành động** nhờ lời khuyên cụ thể của thánh Phaolô về việc mặc lấy Chúa Kitô.

Xin ơn phúc của Thánh Lễ hôm nay ban cho chúng ta ơn đừng bước qua Mùa Vọng thánh này như những kẻ mộng du, nhưng như những người canh thức vui tươi, như những thợ xây dựng hòa bình, như những con người, sau khi đã thấp sáng lại ngọn lửa hy vọng, tiến bước về phía Ánh Sáng, với lý trí chất đầy yêu thương và con tim hướng về Chúa, Đấng đang ngự đến.